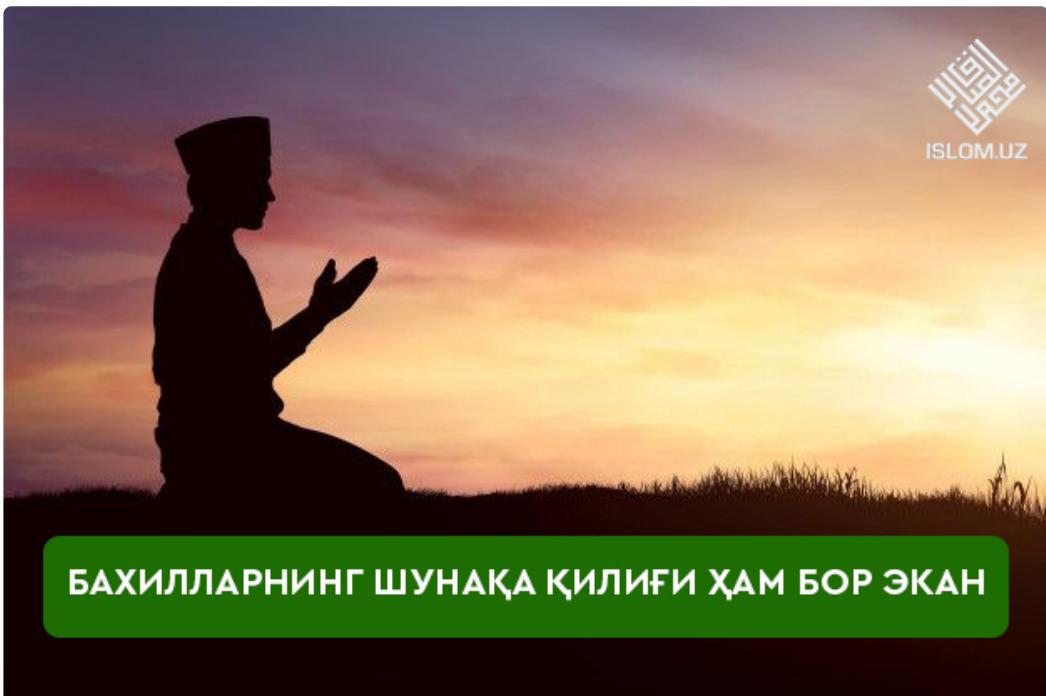

Бахилларнинг шунақа қилиғи ҳам бор экан

БАХИЛЛАРНИНГ ШУНАҚА ҚИЛИҒИ ҲАМ БОР ЭКАН

02:40 / 01.01.2023 4198

Бахилларнинг шунақа қилиғи ҳам бор экан

Устозлардан бири ўзининг бошидан ўтган воқеани шундай ҳикоя қиласиди:

«Бир қишлоқда мударрис сифатида иш бошлаган кунларимдан бири эди. Талабалар мени нонуштага таклиф қилишар, улар жуда ҳам олийжаноб, меҳмондўст эдилар. Кунларнинг бирида бир талаба келиб, отаси мени уйига нонуштага таклиф қилаётганини айтиб қолди. Мен унинг таклифини қабул қилдим. Йўлда кетаётганимизда талабаларимдан бири менга йўлиқиб, салом-аликдан кейин гап орасида нонуштага таклиф қилган киши таъриф қилиб бўлмас даражада бахил инсон эканлигини айтиб ўтди. Мен унинг гапига парво ҳам қилмай йўлимда давом этдим.

Мезбоннинг уйига етиб борганимизда ўқувчининг отаси мени хурсандчилик билан қарши олиб, меҳмон кутиладиган хонага таклиф этди. Хонага кириб ўтирганимиздан сўнг, мезбон аёлидан таом келтиришни сўради. Аёл овқат олиб кирди. Қарасам, олиб келинган нонушта бир лаган булгур, яъни буғдойни майдалаб, сувда қайнатилган, шомликлар истеъмол қиласидиган бўтқага ўхшаш таом ва яна бир идишда сут экан.

Мезбон менга қараб: «Марҳамат, устоз» деб илтифот кўрсатди. Мен ўзи булгурни ёқтирмасдим, уни истеъмол қилмасдим. Лекин мезбондан хижолат бўлиб қошиқни қўлимга олдим-да, таомдан озроқ татиб кўрдим. Орадан бироз вақт ўтгач, мезбоннинг хотини эшикни тақиллатиб: «Товуқни олиб келайми», деб сўради. Мезбон: «Йўқ, биз ҳали булгурни еб бўлмадик», деди.

Мен жуда оч эдим. Мезбонга қараб: «Қўяверинг, майли, олиб кирсинлар», дедим. Мезбон менга қовоғини уйиб қаради-да, ҳеч нарса демади. Орадан яна бироз вақт ўтиб, мезбоннинг хотини яна эшикни тақиллатиб: «Товуқни олиб келайми», деб сўради.

Мезбон: «Йўқ, бироз сабр қил», деди.

Кейин менинг тоқатим тоқ бўлиб, мезбонга: «Тўйдим, Алҳамдуиллаҳ, Аллоҳ сизга барака берсин, ташаккур», дедим. Шунда у: «Узр, бизнинг нонуштамиз шу-да, устоз», деди. Сўнгра аёлига юзланиб: «Товуқни олиб кел» деб чақирди. Унинг бу гапидан ҳайрон бўлиб, ўзимга ўзим: «Товуқни шунча кутиб малолланганимиздан кейин энди олиб келадими», дедим. Лекин мезбоннинг хотини товуқни олиб келганда ҳайратдан лол бўлиб, даҳшатим янада ортди. Чунки, аёл биз ўтирган хонага тирик товуқни олиб келган эди. Товуқ эса дастурхонда қолган таомни, яъни буғдой доналарини териб ея бошлади».

Азизлар ушбу ҳикоядан қандай хулоса чиқардингиз. Бизнингча, сизларнинг қалбингизда ҳам мезбоннинг баҳил эканлигидан ҳайронлик билан бирга нафрат ҳам пайдо бўлгандир. Шундай эмасми!

Демак, ҳар бир мўмин-мусулмон banda эҳтиёт бўлиши лозим бўлган қалб хастиликларидан бири баҳиллик экан.

«Бахиллик» луғатда карамлилик ва сахийликнинг зиддидир.

Шариат истилоҳида «бахиллик» бериш лозим бўлган нафақани қилмаслиkdir.

Бахиллик энг ёмон хулқлардан бири ҳисобланади.

Бахилликнинг даражаси иккитадир.

- Ўзида бор нарсага баҳиллик қилиш.
- Ўзгада бор нарсага баҳиллик қилиш. Бу энг ёмонидир. Уни Нисо сурасидаги «Улар баҳиллик қиласынан да одамларни баҳилликка буюрадынлардир», деган оятдан билиб олса ҳам бўлади.

Аллоҳ таоло Оли Имрон сурасида марҳамат қиласы:

خَيْرٌ هُوَ فَضْلِهِ، مِنْ اللَّهِ ءَاتَهُمْ بِمَا يَبْخَلُونَ الَّذِينَ يَحْسَبُنَّ وَلَا

فَالْقِيمَةُ يَوْمٌ بِهِ، بَخْلُوا مَا سَيِطَوْقُونَ لَهُمْ شَرٌّ هُوَ بَلْ لَهُمْ

خَيْرٌ تَعْمَلُونَ بِمَا وَاللَّهُ وَالْأَرْضُ السَّمَوَاتِ مِيرَاثٌ وَاللَّهُ

180

«Аллоҳ Ўз фазлидан берган нарсага баҳиллик қиласынлар буни ўзларига яхшилик деб ҳисобламасынлар. Аксинча, бу уларга ёмонликдир. Қиёмат куни баҳиллик қиласынан нарсалари ила бўйинлари ўралур. Осмонлару ернинг мероси Аллоҳникидир. Ва Аллоҳ қилаётган амалларингиздан ўта хабардордир» (180-оят).

Бу ўралиш қандай бўлишини ҳадиси шарифдан билиб олишимиз мумкин.

هـلـلـاـيـضـرـةـرـيـرـهـ يـبـأـنـعـ
هـلـلـاـلـوـسـرـلـاـقـ :ـلـاـقـهـنـعـ
:ـمـلـسـوـهـيـلـعـ هـلـلـاـىـلـصـ
ـدـؤـيـ مـلـفـ أـلـاـمـهـلـلـاـهـاتـأـنـمـ«
ـهـمـأـيـقـلـاـمـوـيـهـلـلـثـمـهـتـأـكـزـ
ـنـأـتـبـيـبـزـهـلـعـرـقـأـعـأـجـشـ
ـمـُـثـ،ـهـمـأـيـقـلـاـمـوـيـهـقـوـطـيـ
ـيـنـعـيـ -ـهـيـمـزـهـلـبـهـذـخـأـيـ
ـأـنـأـ:ـلـوـقـيـمـُـثـ -ـهـيـقـدـشـ
ـهـلـتـمـُـثـ .ـ«ـلـكـزـنـكــ أـنـأـكـلـاـمـ

ـنـيـهـلـلـاـنـبـسـحـيــلـوـ
ـهـلـلـاـمـهـاتــأـمـبــنـوـلـخـبـيـ
ـوـلـضـفــنـمـ

﴿يَرَأْخُبْلُ الْأَرْجَلِ وَرَهْيَلِ إِلَيْهِ﴾

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Аллоҳ кимга мол берса-ю, у закотини бермаса, қиёмат куни мол унга икки холли улкан илон бўлиб кўринади ва бўйнига ўралади. Сўнгра икки чаккасидан тишлаб туриб: «Мен молингман, мен сен тўплаган хазинангман», дейди», дедилар. Кейин «Аллоҳ Ўз фазлидан берган нарсага баҳиллик қиласидиганлар буни ўзларига яхшилик деб ҳисобламасинлар», оятини охиригача ўқидилар».

Бухорий ривоят қилган.

Аллоҳ таоло барчамизни баҳилликдан асраб, қўли очиқ, сахий ва олийжаноб бандалардан қилсин.

Фойдаланилган манбалар:

«Руҳий тарбия» китобининг 1-жузи
«Ал Мутанаббий» саҳифаси

Таржимон: Нозимжон Ҳошимжон

Муҳаррир: Хуршид Маъруф